స్వయంవరం

- ఆశాలవరకృష్ణ

"ఈ పెళ్ళికి మూటలు మోసే పనంతా వీడిదేనే తల్లీ! ఎంత సంబరపడి పోతున్నాడో మేనకోడలు పెళ్ళంటే" అంది పక్కింటి రత్తమ్మ.

"అవును రత్తమ్మా! ఈయన నోటిలో అచ్చరం ముక్క లేదుగానీ చక్కని చందమామలా ఉంటాడు. మేనత్త కొడుకు. ఈడు, జోడు చక్కగా వుంటాది. ఈ ఎంకడుకే ఇచ్చి పెళ్ళి కొంపలంటు కుంటాయి. నాటు బాడీతో, గోచి, గావంచ కట్టుకొని పశువులు కాసే వీడెక్కడ? కుందనపు బొమ్మలా ఉండి కాలేజీలో పెద్ద చదువు చదువుకున్న ఆ రేవతమ్మెక్కడ? ఒక ప్రక్క ఆయమ్మ పెద్ద కోటీశ్వరుని కోడలవుతూ ఉంటే, ఈ మట్టి గోచిగాడ్ని పెళ్ళాడమంటావా? నీకెంత ధైర్యమే! పని మనిషిలా నీవిక్కడ నోరు మూసుకొని [illegible] చేయనిస్తావా? ఎంతో కష్టం పోసి పెంచుతున్నారు [illegible]!" అంది ఇంట్లో ఉండే పనిమనిషి లాంటి దూరపు బంధువు నాగాయమ్మ.

"ఛా! నోరు ముయ్యి. వింటే ఊరుకుంటారా! లేకపోతే [illegible] జాగ్రత్త!" అని హెచ్చరించి పోయింది రత్తమ్మ.

[illegible] అని బుగ్గ [illegible] మూతి [illegible] వెళ్ళిపోయింది నాగాయమ్మ.

"ఒరే! వెంకటూ! నాన్నగారు బండి తోలుకు రమ్మన్నారు స్టేషన్‌కి" అంది మేనమామ కూతురు రేవతి.

"అట్టాగే రేవతమ్మా!" అని [illegible] వెళ్ళిపోయాడు వెంకట్. మేనత్త కొడుకైన వెంకట్‌ను 'బావా!' అని పిలుచెరగదు రేవతి. వెంకట్‌కా పిలుపు విన్పిస్తే చాలు మత్తెక్కిపోతూ ఉంటాడు.

* * *

"ఒరే! బడుద్దాయ్! ఎడ్లను తోలుకు పోతున్నా వెక్కడికిరా? అమ్మాయి తన స్నేహితురాళ్ళతో మామిడి తోటలోకి వెళ్ళింది. వాళ్ళకు తోడు వెళ్ళు!" అంది అత్త లక్ష్మీదేవి.

"ఆ అమ్మాయిలతో వెళ్ళడం నాకు సిగ్గత్తయ్యా! అటు పక్కే ఉంటాన్లే!" అని ఎడ్లను తోలుకు పోయాడు ఏదో అంటున్న అత్తయ్య మాట వినిపించుకోకుండా. అలా అన్నాడే గానీ, అమ్మాయిలతో తిరగాలని లోలోపల మనసేమో ముచ్చట పడుతూనే ఉంది.

'ఒరే! వెంకట్!' అన్న రేవతి పిలుపు వినిపించింది. మామిడితోటకి కొంత దూరంలో ఎడ్లను మేపుకుంటున్న వెంకట్‌కి అది రేవతి పిలుపని ఎరిగి పరుగున వెళ్ళి పడ్డాడక్కడకు.

"ఏయ్! అదిగో చూడు! ఆ చివారునున్న జామ పండు కోసి పెట్టాలి" అంది ఒకమ్మాయి.

వెంకట్ చూశాడు. అది కోసేందుకు వీలు పడదు. బుర్ర గోక్కున్నాడు. అమ్మాయిల దగ్గర అవమానం. సరేనని చెట్టెక్కేశాడు.

"ఎవడే రేవతీ! మంచి చాకులా ఉన్నాడు. మీ పాలికాపా?"

రేవతి తుళ్ళిపడింది. వీడ్ని పిలువడం పొరపాటయినట్లు చూసింది.

ఆ పండుకై తంటాలు పడుతున్న వెంకట్ కూడ తుళ్ళి పడి అందుకున్న కొమ్మ జారవిడిచాడు.

"కుర్రాడు ఎర్రగా ఆ జామ పండులా ఉన్నాడు కదే!" చెవిలో ఊదిందొకమ్మాయి.

"పాలికాపులు కూడా ఇంతందంగా ఉంటారటే!" మరొకమ్మాయి.

"ఏం? వాళ్ళు మాత్రం మనుషులు కారా?" అని అంది రేవతి. ఇంతలో నరికిన కొమ్మ విరిగి దబ్బున పడి కొమ్మల్లో చిక్కుకున్నాడు వెంకట్.

✻ ✻ ✻

"ఒరే వెంకటా! మా ఫ్రెండ్సుని స్టేషన్‌లో దిగబెట్టాలి బండి కట్టు!" అంది రేవతి.

క్రితం రోజు చెట్టులో చిక్కడ్డ అవమానం ఎగిరి పోయి పరిగెత్తాడు వెంకట్.

"ఏయ్! మీరందరూ నా పెళ్ళికి రాకపోయారో...." అంది రేవతి పరుగున పోతున్న బండిలో కూర్చొని తన ఫ్రెండ్సును హెచ్చరిస్తూ.

"అమ్మో! నీ పెళ్ళికి రాకపోతే ఎలా? కోటీశ్వరుడైన నీ మొగుడెలా ఉంటాడో చూడొద్దా!" అందొకమ్మాయి చిలిపిగా.

"ఇదిగో అమ్మాయిలూ! మా రేవతమ్మ పెళ్ళికి మీరుగాని రాకపోయారో, మా రేవతమ్మ ముఖం వాడి పోద్ది. ఆ ముఖాన్ని మా పెళ్ళి కొడుకుగారు చూశారనుకోండి! వారు బాధపడి పోతారు! కాబట్టి మీరు తప్పగా రావాలి. మా అమ్మాయిగారి ముఖం కళకళ్లాడిపోవాలి పెళ్ళి పీటలు మీద" అని రేవతి పెళ్ళి గురించి పొంగిపోతూ గర్వంగా అన్నాడు. అందరూ నవ్వుకున్నారు.

"ఏయ్ వెంకటా! నీకు పెళ్ళయిందా?"

సంక్రమణలక్ష్మి

చిత్రం : వెల్లాటూరి పూర్ణానంద శర్మ

ఒకమ్మాయి ప్రశ్న.

సిగ్గుతో వెంకట్ బుర్ర క్రిందకి వాలి పోయింది లేదన్నట్టు బుర్రూపాడు.

"మరి మా పాలేరు కూతురుంది అదీ ఎర్రగా దబ్బ పండులా ఉంటుంది. చేసుకుంటావా?" అని ఓ భూకామందు కూతురు సూచన. పరుగున పోతున్న బండొక్కసారే ఆగిపోయింది. కొంత సేపటికి తేరుకొని 'అవును. నా స్థానం కూడా అదేకదా! మేనమామ కూడ ఆ లైన్లో పిల్లను చూస్తున్నట్టు బోగట్టా. కాబట్టి గంతకు తగ్గ బొంత, అనుకొని మనసు నిండా తృప్తిని నింపుకున్నాడు.

'ఏం? చెప్పవేం? సిగ్గా?' అంది మరో పిల్ల.

"మామా..... మా అయ్యగారు చూడాలి." అని ఊరుకున్నాడు.

'మీ అయ్యగారు చూస్తే సరిపోద్దా?'

"అవును. మా వెంకట్‌కి మా నాన్నంటే ఎంతో గురి" రేవతి సర్దింది.

✻ ✻ ✻

వెంకట్‌కి ఇంటిపని, చేనుపని తప్ప మరొకటి తెలియదు. వెంకట్ ఆ యింటికి నమ్మిన బంటు. ఆ యింట్లో ప్రతి వస్తువు వెంకట్‌ను విశ్వాసంగా చూసుకుంటాయి. ఇంట్లో ఏ వస్తువు కావాలన్నా వెంకట్. చేను పని చేయాలన్నా వెంకట్. వెంకట్ క్షణం లేకపోతే ఇల్లు, చేను కదలవన్నట్టయి పోతాయి.

రేవతి పెళ్ళి తిరుపతి కొండ మీద. ఆ పెళ్ళిలో ప్రతి ఒక్కరూ ఖాళీ లేకుండా హడావుడిగా తిరుగుతున్నారు. అందరికన్నా వెంకట్ మూటలు మోస్తూ అందించే హడావుడిలో ఊపిరాడకుండా ఉన్నాడు. గొడ్డులా కష్టపడ్డ వాళ్ళ మీదే చిరాకులు, తిట్లు వాటిని గూడ ఆనందంగా భరిస్తున్నాడు వెంకట్.

"ఒరే! వెంకటా! ఎక్కడ తగలడ్డావురా! రెండు గంటలయింది నిన్ను పంపించి" అని కయ్‌మన్నాడు మేనమామ బలరామ్.

"మీ పని మీదే వెళ్తూ ఉంటే, అత్తయ్యడ్డుకొని పెళ్ళి వాళ్ళకు టిఫిన్లు పట్టుకెళ్ళి ఇచ్చేసి రమ్మంది. అవి పట్టుకొని వాళ్ళ దగ్గరకెళ్ళాను. వాళ్ళేమో పేకదస్తాలు, సిగరెట్లు, కిళ్లీలు తెమ్మని మరో పని బెత్తాయించారు. ఆ పన్లు కూడ చేసుకొని వస్తూంటే రేవతి అడ్డుకొని పూలు తెమ్మంది. అవన్నీ చూసుకొచ్చేసరికీ టైమైంది మామయ్యా!" అనొక పెద్ద దండకం చదివాడు.

"ఒరే! పందికొక్కూ ముందు నేను చెప్పిన పని చేయాలి. తరువాతే ఇతర్లు పని, తెలిసిందా?" అని హూంకరించాడు.

"అలాగే మామయ్యా!"

"ఒరే! ఒరే! ఎక్కడికిరా పోతున్నావు?"

"అత్తయ్య కనిపించమంది."

"ముందా యింట్లో ఉన్న సూట్ కేసులు, బెడ్డింగులు తీసికొచ్చి ఇక్కడ గదిలో పడేయ్! ఈపని అయ్యాకే మిగిలిన వాళ్ళ పని. వెళ్ళు!"

"అలాగే మామయ్యా!"

"ఒరే! ఒరే! ఇలారా!" అని వెళ్ళిపోతున్న వెంకట్‌ని పిలచి "ఒరే సన్నాసీ! నీకు మొన్నింటి దగ్గరేం చెప్పాన్రా! ఈ పెళ్ళి నాల్గు రోజులు, నన్ను మామయ్యా అని, అత్తయ్యను అత్తయ్యా అని పిలవొద్దని చెప్పానా? మరలా అలా పిలచేవో చర్మం చీరేస్తాను. వెళ్ళూ" అని ఒరే! ముష్టి వెధవా! ఆ కంపుకొడుతున్న బనీనూ ఆ బట్టా ఏమిట్రా? క్రొత్త బట్టలు తెచ్చానుకదా! అవేసికొని తిరుగూ!"

"అలాగే....! కానీ ఇప్పుడు కొత్తవి కట్టుకుంటే రాత్రి పెళ్ళి టైమ్‌కి మరలా అవీ కంపు కొట్టేస్తాయి.

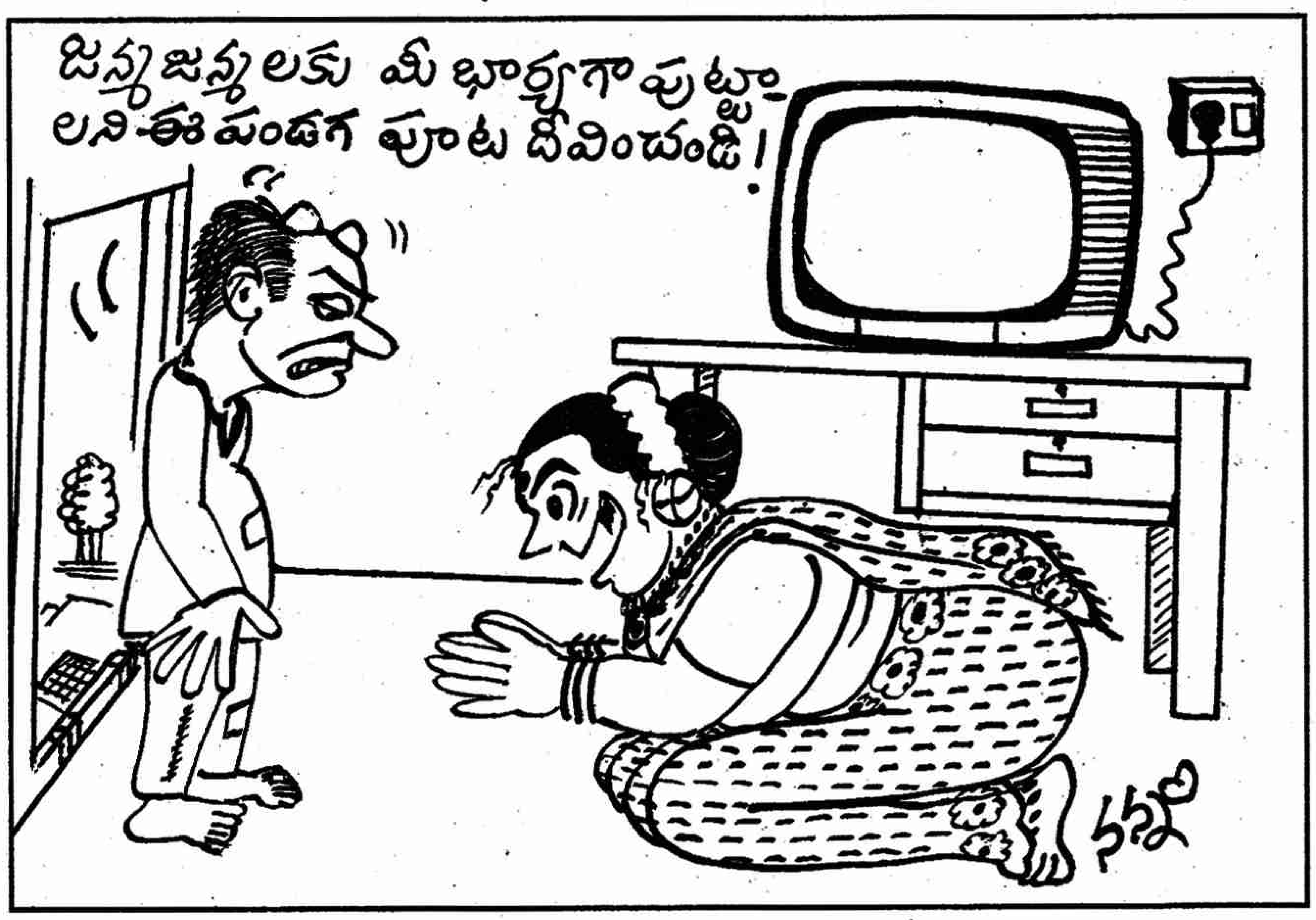

అందుకు రాత్రి పెళ్ళిలో [illegible] అయ్యగారూ!" అన్నాడు.

"అదీ! అలా ఉండాలి! ఇక వెళ్ళు! చెప్పిన పని చేయి."

✳ ✳ ✳

"ఒరే! వెంకడూ! నీవూ కూడా చదువుకుంటే ఆ రేవతమ్మ నీ పెళ్ళామే అయ్యి ఉండేది కాదట్రా!" అని పెళ్ళి కొచ్చిన ముత్తైదువు నొచ్చుకుంటూ అంది.

"అవును. నిజమేనేమో! కానీ మామయ్య నన్ను చదివించలేదు కదా! ఎందుకు చదివిస్తాడు. చచ్చిపోయే ముందు అమ్మే చెప్పింది. అది తనకీ బాగా జ్ఞాపకం. వెంకట్ మనసు వెనక్కి పరిగెత్తింది.

తండ్రెప్పుడు చనిపోయాడో తనకి గుర్తు లేదు. అమ్మ కూలిపని చేసి నన్ను పెంచేది. పలకిచ్చి బడికి పంపేది. అప్పుడప్పుడు నన్ను కౌగిలించుకొని ఏడ్చేది. "రాజాలా బ్రతికే నిన్ను ఈ స్థితిలో వదిలేసి పోయారు బాబూ! మీ నాన్న" అని. అమ్మ చచ్చిపోయే ముందు మాకెవరూ దిక్కు లేకుండా అయిపోయింది. అప్పుడు అత్తయ్య, మామయ్య తెలుసుకుని వచ్చారు. వాళ్ళెవరో తెలీదు. అప్పుడమ్మ చెప్పింది. "బాబూ! వీళ్ళు మీ అత్తయ్య, మామయ్య, నమస్కారం పెట్టు!" అంది పోతున్న ప్రాణంతో. అత్తయ్య నన్ను దగ్గరకు తీసుకుంది. తరువాత అమ్మ చేతులు జోడించి అత్తయ్య, మామయ్యలకు నమస్కారం పెడుతూ "నా కొడుకు దిక్కులేని వాడు. వాడికి మీరే దిక్కు! నా కొడుకును చదివించి గొప్ప వాడ్ని చేయమని నేను అనను. పశువులు కాయించయినా పిడాకలి దీర్చండి!" అని ప్రాణం వదిలేసింది. అత్తయ్య కంటి నీరు పెట్టుకుంది.

అత్తయ్య పలకిచ్చి బడికెళ్ళమంది. మామయ్యేమొ వీడికి చదువెందుకని కర్రిచ్చి పశువుల వెంట బెట్టాడు. దీని గురించి అత్తయ్య, మామయ్య కొంత ఘర్షణ పడ్డారు. చివరికి మామయ్య మాటే నెగ్గింది. అత్తయ్య 'అత్తయ్యా'ని నోటి నిండా పిలుపించు కొనేది. మామయ్య, రేవతి మాత్రం అలా ఇష్టపడేవారు కారు. అత్తయ్య చూపిన ఆదరణతోనే నేనీ యింట్లో పెరగగలిగాను. నా కథ తెలిసిన వాళ్ళందరూ నన్ను చూసి జాలి పడడమే నాకు మిగిలింది. అదే నా ఊరట. చదువుకుంటే రేవతి నీ పెళ్ళాం అయ్యుండేది అని విన్నప్పుడల్లా నాకెందుకో వినబుద్ధయ్యేది కాదు.

✳ ✳ ✳

"ఒరే! వెంకటూ! అమ్మ పెళ్ళి వాళ్ళ విడిది బంగళాకెళ్ళింది. ఇంకా రాలేదు. తొందరగా

[illegible]!

[illegible] అనుమతించదు. అందుక్కారణం తన [illegible] తనకు ఇష్టమైన ట్రాన్స్‌పరెంట్ స్టైల్‌లో వుంటుందట ఆలా తనని చూడ్డం ఇష్టముండదట! అంతవరకు బావుంది. మరి సల్మాన్ మాత్రం తన గదిలో వుండొచ్చుట. దీని భావమేమి? (తన అందాలు వేరొకరి కంట పడకూడదనేగా! ఒప్పుకుందాం. మరి సినిమాల్లో నటించవలిసొస్తే?)

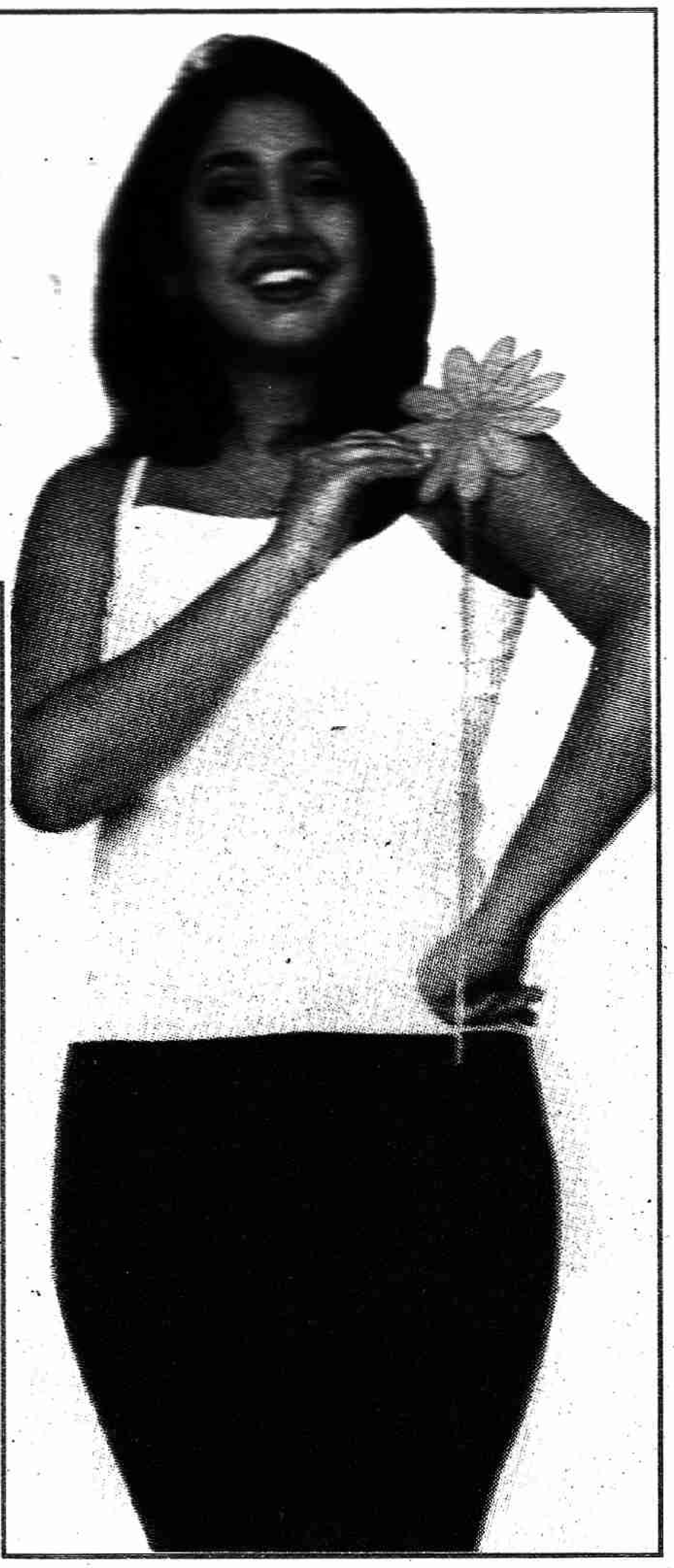

తీసుకురా!"

అంది రేవతి.

వెంకట్ గాలిలో ఎగిరి పరిగెత్తాడు. వసంతంలో కోకిల కంఠంలా వచ్చే రేవతి పిలుపుకి అలా గాలిలో తేలిపోయి మత్తుగా పరిగెడుతూ ఉంటాడు వెంకట్.

'అమ్మగారూ! రేవతమ్మ మిమ్మ....'

చటాలున వెంకట్ చెంప చెళ్ళుమనిపించింది. అత్త వెంకటి కళ్ళల్లోకి ఉరుముతూ చూస్తూ.

చెంప తడుముకున్నాడు. తాను తప్పేం చేయలేదు. ఎందుకొట్టింది? తన తప్పును వెతుక్కున్నాడు. బుర్ర వెలిగింది. ఓహ్! అత్తయ్య మొన్నొకసారిలాగే రేవతి పెళ్ళి చూపుల్లో 'అమ్మగారు' అని పిలిచినందుకు. అర్థమైంది. తియ్యగా చెంప తడుంకొని వెళ్ళిపోయాడు.

✳ ✳ ✳

'తలుపు తలుపు! తలుపు తీయండి!..... అరే! తలుపు తీయండి! తలుపు తలుపో! తీయండి తలుపు. ఎవరు? లోపల తలుపు తీయండి! అరరే! తలుపు తియమంటే తీయరేం!'

"ఒరే బాబూ! కొంపతీసి నీక్కాబోయే పెళ్ళాం రూమ్ కాదేట్రా!

"నో!నో! ఇదే. నాకు బాగా తెలుసు.

"మరి తలుపు తీయదేంట్రా బాబూ!"

"అసలింతకీ పెళ్ళికూతుర్ని చూడటానికి ఫ్రెండ్స్ వస్తున్నారని కబురంపావా? లేదా?

"పంపాను గంటక్రితమే పంపాను, తయారై ఉండమని."

"మరి తలుపు తీయదేంట్రా బాబూ నీ పెళ్ళాం!"

"ఒరే! ఆయమ్మే తీస్తుంది. బాదండ్రా తలుపు. బాదండి! బాదండి! గట్టిగా. తలుపు తలుపు తీయండి తలుపు."

"ఆగండీ!!" అని గట్టిగా రంకేశాడు వెంకట్ ఎక్కడ నుంచో వచ్చి. తలుపు బాదడం ఆగిపోయింది.

వెంకట్ వాళ్ళ ముందకొచ్చి "ఎవర్రా! మీరు? అంత గట్టిగా తలుపు బాదుతున్నారు?" అని గర్జించాడు.

"ఒరోరీడెవడ్రా! వాళ్ళ పాలేరు వెధవలా ఉన్నాడు కంపుకొడుతూ" అందరూ నవ్వారు.

"ఒరే పట్నం కుర్రోళ్ళూ! నోరు కట్టి పెట్టండి! నేను పాలేర్ను వెధవనే! కానీ మీ కన్నా జ్ఞానం ఉన్నవాడిని. ఒక పెళ్ళి కూతురింటి మీదకొచ్చి దుందగీయం చేస్తున్న ఒక రౌడీ మూకకు బుద్ధి చెప్పే పాటి జ్ఞానం కలవాడిని. మీరు చేస్తున్న అల్లరిని చూస్తూ సహించేది లేదు."

'అబ్బో! సహింపులు లేవట్రా వీడి దగ్గర' అందరూ ఘొల్లున నవ్వారు.

"అసలు వీడెవడో తెలుసా? పెళ్ళి కొడుకు. ఈ ఇంట్లో ఉంటుందే పెళ్ళి కూతురు, ఆమె మొగుడు. తెలిసిందా? మరలా నవ్వులు.

"నోరు మూయండ్రా కోతుల్లారా!" అని పెళ్ళి కొడుకు ముందుకెళ్ళి పెళ్ళి కొడుకును పట్టుకుని "నీవు పెళ్ళి కొడుకువా? అసలు పెళ్ళి కొడుకుగా ఉండవలసిన సాంప్రదాయం, పెళ్ళి కొడుకుగా ఉండవలసిన సంస్కారం నీకూ.....

అంటున్న వెంకట్‌ను జబ్బ పట్టి వెనక్కి లంకాడు వెంకట్ మామయ్య. వెంకట్‌ను పట్టుకొని ఆ చెంప, ఈ చెంప గట్టిగా వాయించాడు. నా యింట్లో నా, ఉప్పు తిని, నా యింటికే ముసలం పెడుతున్నావురా!" అని ఉగ్రుడై అరుస్తున్న సమయంలో రేవతి తలుపు తీసికొని బయటకొచ్చింది. దైవ దర్శనానికెళ్ళి వస్తూ అది తెలుసుకుని రేవతి తల్లి పరుగున వచ్చింది. "ఒరే! వెంకట్! నీవింత చెండాలు డవననుకోలేదు. పో! ఇక్కడ నుంచి! పెళ్ళయ్యే వరకూ కంటికి కనిపించావా ఎముకులు విరగ్గొడతాను." అంటూ కళ్లంట అగ్గి కురిపించింది.

"బాబూ! అల్లుడు గ్గారూ! వీడు మా పాలికాపు వెధవ! వీడికి చిన్న క్రాక్ ఉంది. వీడిని మీరు పట్టించుకొనే పనిలేదు. మీ స్నేహితులు మా అమ్మాయిని చూడాలంటున్నారు కదూ! మా పాలేరు తరుపున నేను క్షమాపణ చెప్పు కుంటున్నాను. రండి! ఇంట్లో కూర్చుందురు గాని అమ్మా రేవతి నీవు లోపలికి పదమ్మా!" అని వెంకట్ పీక మీద చెయ్యేసి 'పోరా!' అని గెంటేశాడు.

రేవతి నోరు విప్పింది. "నాన్నా! వాడ్ని పోనియ్యకండి! నేను చెప్తాను వాడెవని" అని "ఒరే! వెంకట్! నీవిక్కడ నుంచి కదలొద్దు! అక్కడే నిలబడు. వెంకట్ గుడ్లు నిండా నీళ్ళు కుక్కుకొని, దండలు కట్టుకొని అక్కడే నిల్చున్నాడు.

"ఇంట్లో వద్దులే! నాన్నా! ఇక్కడే నన్ను చూడ నివ్వు!" అని కాబోయే భర్త ముందుకెళ్ళి "తప్పయిపోయింది. క్షమించండి! ఎవరో గూండాలను కొని భయపడిపోయాను. తలుపు తీయలేదు. ఇప్పుడు తల దించుకొని మీ ముందుకొచ్చాను. మీ కోపాన్ని చల్లబర్చుకొని నన్ను క్షమించండి! మీరడిగేదేమైనా ఉంటే అడగండి! చెప్తాను" అంది నమ్రతతో.

"అవున్రా! పాపం! భయపడే తీయలేదు. క్షమించేయ్!"

నా ఫ్రెండ్సు క్షమించమంటున్నారు సో! క్షమిస్తున్నాను.

"లేకపోతే మీరు.... క్షమించరా?" అంది తలొంచుకొని.

"నో! పొరపాటుకి శిక్షే గానీ, క్షమ ఉండదు నా దగ్గర."

"అయితే క్రాక్ ఉన్న మా పాలేరు, త్రాగొచ్చిన మిమ్మలనడ్డగించినందుకు, వాడ్ని శిక్షిస్తారా? లేక భయపడి తలుపు తీయనందుకు నన్ను శిక్షిస్తారా?" అనడిగింది.

"వాడెవడు శిక్షించడానికి: వాడొక కూలి వెధ....."

షటప్! అంది గుప్పున మండిన మంటలా మండుతూ "వాడెవడో తెలుసా? వాడు కూలి వెధవ కాడు. వాడు నా బావ. స్వయాన నా మేనత్త కొడుకు. మా నాన్న అన్నాడే క్రాక్ వెధవని. వాడు క్రాక్ ఫెలో కాదు. వాడో గొప్ప వ్యక్తి. సంస్కారం, జ్ఞానమున్నవాడు. వాడి కాలి గోటికి మేమే చాలం. అందులో నీవసలు కనిపించవు. నేనొక పెద్ద గుడ్డిదానిని. ఓ గొప్ప మనసున్న వాణ్ణి నా ప్రక్క నుంచుకొని, నీలాంటి సంస్కార హీనుల కొరకు బయట పడ్డాను. ఏదేమైనా, మీరు నా కళ్ళు పొగరు పోగొట్టి, వాటిని తెరిపించినందుకు, మీకూ, మీ ఫ్రెండ్స్‌కీ నా కృతజ్ఞతలు. ఇక మీరు వెళ్ళిపోవచ్చు. ఈ ముహూర్తానికే నా బావ నా మెడలో తాళి కడతాడు. ఇదే నా తుది నిర్ణయం." అని మాసిన బనీను, గావంచా గుడ్డతో, నమ్మలేని నిజంతో పోరుతూ, ఉక్కిరిబిక్కిరవుతున్న తన బావ దగ్గర కెళ్ళింది. అతని చేయి పట్టుకొని అందర్నీ గర్వంగా చూసింది. అక్కడున్న అందరూ ఆ విచిత్రాన్ని చూస్తూ నిశ్చేష్టులై ఉండిపోయారు.

తల్లి, కూతురు ముందుకెళ్ళింది. ఆమె కళ్లలో సూటిగా చూసింది. వికసించిన నవ్వుతో కూతురు నుదుట ముద్దు పెట్టుకుంది.

తండ్రేం చేయలేక బోరుమని తల కొట్టు కున్నాడు.

రేవతి తన బావ చేయి పుచ్చుకొని వెంట తీసుకు పోయింది.

వెంకట్ లేలేత సిగ్గు ముసురుతూ ఉండగా ఆమె వెంట కళ్యాణ మండపానికి నడుస్తున్నాడు. వాళ్ళ వెంట అందరూ కదిలారు.

❀

తెలుగు తెరకు 'అపురూపం' శ్రీదేవి

'అపురూపం' చిత్రం డా॥ రామానాయుడు గారి ఆశీస్సులతో అపురూపంగా ప్రారంభ మయ్యింది. తెలుగు తెరకు మరో అపురూపమయిన నిర్మాత పరిచయమయ్యింది. నిజానికి కొమ్ములు తిరిగిన మగరాయుళ్ళు చేతులు ముడుచుకుని కూర్చుంటున్న ఈ రోజుల్లో ఓ మహిళా నిర్మాత ముందడుగు వేయడం ఆనందదాయకం.

గిన్నిస్‌బుక్ ఆఫ్ వరల్డ్ రికార్డ్స్‌కి ఎక్కిన డా॥ డి. రామానాయుడు నాకు ఆదర్శం. ఆయన అడుగుజాడల్లో నడుస్తానని నగర్వంగా చెప్పుకుంటున్న శ్రీదేవి నెక్కంటికి చాలా అభిరుచి వుంది. స్టడీవుంది. సినిమా మేకింగ్ పట్ల పరిపూర్ణమయిన అవగాహన వుంది అనిపించింది. ఆకాష్ (ఆనందం ఫేం) హీరోగా నటిస్తున్న ఈ చిత్రం 'అపురూపంగా' రూపుదిద్దుకోవాలని ఆశిద్దాం.